

Árnykép

Mint, aki árnyban úszó folyó,
lággy hullámban megcsillan
Fátyol fedte arcod
partra veti, az
évezredek magányának
megkövült hordalékát
Némán suttogó gondolat:
Mondd merre jársz?
Akár a szél, most messze szállsz,de
lelked csendjére itt rátalálsz
Lépj mellém, ölelj szorosán,
ha eljő a hurrikán
Szívedből többé ne tépjen ki,
fájdalmasan üvöltő szempár
Mégis vad vizein evezzünk,s
lovagoljuk meg
érzelmeink hátán,
mindazt,
amit a tegnap elvett,
de a ma
mégis visszaad

/Kovács Mária/

2022.01.23.